

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Ze tmy do světla skrze skutečnost

O vnitřní proměně, růstu a zrání se často hovoří jako o pohybu ze tmy do světla. Zní to hezky, nicméně je pravda, že tma a světlo nejsou oddělené, ale vyskytují se vždy společně. Samotné světlo oslepuje, jenom směr tmy a světla nám umožňuje vidět. K tomu, abychom viděli, potřebujeme stíny. Naše západní civilizace a kultura se dost dobře nenaučila, jak nést temnou stránku věcí. Zdá se, že ani v církvi se nám příliš nedaří nést její temnou část. Velmi často uvažujeme v kategoriích buď - a nebo, černá, nebo bílá, my, a oni, nic mezi tím. Umíme stavět a budovat zdi, v nichž nás uzavírá naše úzkoprsost, individualismus, arogance, potřeba se vymezovat vůči lidem odlišných názorů a zkušeností, aniž bychom jim byli schopni s úctou a respektem naslouchat. A je-li po ruce právník, tím lépe. Budeme se soudit, třeba až „do krve“!

Většina lidí, kteří dosáhli středního věku, patřím k nim i já, už prožila chvíle, které se zdály k nepřežití, nebyla v nich žádná radost, motivace ani energie. Nejčastěji používáme výraz deprese. S takovými stavy mají v té či oné míře zkušenost téměř všichni lidé. V krajním případě může vyžadovat pomoc odborníka.

Existuje temnota, do které nás přivádí vlastní hloupost, nezralost, sebestřednost, život z falešného já. Cesta ven vede zpravidla přes sebepoznání, sebebřijetí, pravdivost k sobě samým a někdy dosti bolestné zbavování se iluzí, které jsme si dlouhá léta sami v sobě, a o sobě, většinou nepřiznaně, pěstovali a hýčkali.

Existuje však i temnota, do které jsme nedobrovolně, zpravidla nečekaně, vrženi. Lékař nám sdělí vážnou, život ohrožující diagnózu, odejde někdo, kdo nám byl velmi blízký, koho jsme milovali, anebo se nám v jediném okamžiku zhroutí náš dosavadní svět, vše do čeho jsme až doposud investovali nemalé úsilí, naděje, očekávání a plány. Prostě život s námi „zamete“. V takové situaci se z mnoha důvodů zakouší ztráta smyslu a motivace daleko intenzivněji. Uzavíráme se do sebe, a na povrch se vynořují velmi bolestné otázky.

Nejsem příznivcem prázdných a laciných frází, ve smyslu: „co tě nezabije, to tě posílí“, případně „musíš to vydržet, jsi přece chlap, a správní chlapi nepláčou“. Jsou chvíle, kdy je zbytečné tvářit v tvář bolesti, zmatku a utrpení plýtvat slovy. Daleko přínosnější se mi zdá, odkázat k možnosti hledání smyslu a vnitřní proměny, kterou např. naznačil Antoine de Saint-Exupéry konstatováním: „Správně vidíme jen srdcem,

co je důležité, je očím neviditelné“. Případně k tomu, co jinak, byť velmi podobně, zobrazil na jednom z pláten „Pašijového cyklu“ jeho autor, český malíř Karel Škréta. Obraz nese název „Matka víry“ a jedná se o malbu velmi temných odstínů, do níž je zakomponována silueta stojící ženy Marie. V celé ploše obrazu je pouze na horizontu patrný jediný, jemný a téměř nezatelný tah zářivě bílé barvy. Jako by chtěl autor sdělit, že autentická, biblická víra není laciné anestetikum, není to útěk před realitou, ale může se stát cestou skrze prostor srdce, tedy místo, kde jsme nejvíce sami sebou a v němž se propojuje naše racionalita, emocionalita a schopnost volby! Pokud se nacházíme v temnotě, ať má jakoukoliv podobu, zpravidla hledáme něco, nebo spíše někoho, na něž bychom mohli svalit vinu za naši vnitřní nepohodu, za všechn ten „marasmus“ a rozervanost, neboť se takříkajíc zuby nehty bráníme připustit, že jde o nás, a nikoliv o druhé. Že jde o výzvy a možnosti, které nás mohou, byť nutně nemusí, vést od výše zmíněného černobílého, dualistického „buď - a nebo“ myšlení, k náhledům a uvažování, které je méně kalkulatívni a zapouzdřené do našich naučených modelů jednání a reagování, tak pečlivě střeženého „ega“.

Když zakladatel psychoanalýzy, Sigmund Freud, popsal princip projekce, pojmenoval velmi přesně, k čemu mnoho století před ním zaměřil pozornost svých, často ne příliš bystrých posluchačů, rabi z Nazareta, Ježíš Kristus. První jím veřejně vyslovená výzva je řecké sloveso v rozkazovacím způsobu „metanoete“, které doslova přeloženo znamená „Změňte smýšlení, způsob, jak nahlížíte na realitu, jak se díváte, přemýšlíte a uvažujete sami o sobě i lidech kolem sebe!“ Pokud svůj stín a svá vlastní zranění vytěsníme, nepojmenujeme, budeme donekonečna hledat a nacházet „obětní beránky“, kteří se budou stávat projekčním plátnem našeho vlastního sebenepřijetí a frustrace.

Starokřesťanský spisovatel Evagrius Pontikus už ve 4. století píše: „Chceš-li poznat Boha, poznej nejdříve sám sebe“. Poznání v sobě nese kvalitu a schopnost naslouchání a propojování, na rozdíl od pouhé znalosti, tedy vědění, které se nezřídka vymezuje a uzavírá v sobě samém. Tím ovšem nechci ani v nejmenším umenšovat, a to zvláště v dnešní době, tak důležitou hodnotu kritického myšlení a kritiky jako takové. Pouze chci, částečně i z vlastní zkušenosti, poukázat na možnou ztrátu naděje a odvahy. Odvahy, která se etymologicky odvozuje od „cor - agere“, jednání srdce. Nemá-li nás zahltit negativní energie, zatrplost a zášť, potřebujeme nejdříve sami v sobě vytvořit prostor vnitřní svobody. Zdá se, že lidé, kteří nepřijímají sami sebe, nepřijímají ani druhé. Ten, kdo je zraněný, sám zraňuje. Neexistují bezchybné struktury ani bezchybní lidé. Nemusí se nám to líbit, ale je to tak. V dvoutisícileté historii křesťanství se projevilo mnoho hlouposti, tuposti, podlosti, arogance i politikaření, ale našlo se i mnoho inspirativních mužů a žen, kteří měli odvahu vstoupit do reality, která nebyla, není a nikdy nebude černobílá. Měli kuráž namísto uctívání Ježíše Krista ho i prakticky následovat. Měli odvahu jít krok za krokem k podstatě vlastního lidství, stejně jako On. Cesta skrz skutečnost je vždycky obtížnější a náročnější, nežli únik do světa rituálů, litery, předpisů a paragrafů. Laciné náboženství a povrchní spiritualita nám nabízí cestu kolem, mimo jádro věci. Vystačí si s „uspokojováním náboženských potřeb pracujícího lidu“, jak jsem občas slýchal za bolševika. Pravé náboženství a spiritualita nám nabízí cestu růstu, cestu skrze skutečnost našeho srdce i světa, včetně jejich temných stránek... Laciné náboženství temnotu popírá. Pravá spiritualita do ní bez váhání

vstupuje. Pokud naše teologie (naš pohled na Boha) významně nemění naši antropologii (naš pohled na člověka), pak si jen a pouze, jak se říká, „oprašujeme své vlastní ego“, a možná více, než jsme ochotni sami sobě připustit, zaměňujeme formu za obsah.

Kristus si nebral „servítky“, když značně asertivním způsobem označoval držitele duchovní moci své doby výrazy jako: hadí plemeno, pokrytci, slepí vůdcové, obílené hroby, lidé kamenného srdce... Slova drsná a zároveň pravdivě osvobozující, neboť je to kritika, která nevyrůstá z apriorní nenávisti či zášti. Zaznívá z úst muže, který nevjel do Jeruzaléma ve zlatém kočáru, ale na oslu, což je symbol, i po mnoha staletích, která od jeho „inaugurace“ uplynula, více než výmluvný. Ježíš se do našeho lidského příběhu nevlomil jako éterická bytost ani jako „papaláš“, ale jako ten, který se s mimořádnou empatií identifikuje s nalomeným lidstvím, aniž by se uchýlil k vyčpělé znějícím a od reality života odtrženým frázím, které tak často trapně vypovídají o úniku před vlastní autentičností, integritou a proměnou. Nemiloval abstraktní normy a principy, miloval konkrétní lidi. Ale mnozí, jak se zdá, i dnes dávají raději přednost teoretickým principům.

Člověk, který žije jen sám pro sebe, se nakonec pokříví, zhrubne a duchovně odumře. Kdo se však stále znovu, krok za krokem, vydává na cestu vztahu, naslouchání a přijímání jinakosti druhého, ten překračuje sebe sama, roste a zraje. Je to podobné jako s okem. Naše oko je schopno dostát svému úkolu jen do té míry, nakolik nevidí samo sebe. V opačném případě máme co do činění s větší či menší mírou patologie.

Poezie, umění, krása a s ní spojená schopnost úžasu nás odkazuje k vertikále našich životů, k „hlubině Tajemství“, k Tomu, který je neuchopitelný, nepojmenovatelný, nemanipulovatelný, nikým a ničím. Který vane, kudy a jak chce.

P. Petr Blecha

(text vznikl primárně pro podcast „U ambonu“ na www.fortna.eu)

Zprávy z farnosti

- **Poutní mše svatá v Chyňavě – 4. července**
V neděli 4. července bude v 11.15 hodin v kostele sv. Prokopa v Chyňavě sloužena poutní mše svatá.
- **Svátek sv. Jakuba, poutní slavnost – 25. července**
Svátek sv. Jakuba, patrona naší farnosti, oslavíme v Berouně v neděli 25. července. Po slavnostní bohoslužbě se bude konat malé agapé.
- **Poutní mše svatá v Králově Dvoře – 15. srpna**
V neděli 15. srpna bude v 8.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Králově Dvoře – Počaplech sloužena poutní mše svatá.
- **Poutní mše sv. v Železné – 15. srpna**
V neděli 15. srpna bude poutní mše svatá sloužena také od 11.15 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Železné. Bohoslužba v Chyňavě v tuto neděli nebude.
- **Poutní mše sv. na Vráži - 28. srpna**
V sobotu 28. srpna v 18.00 hod. bude sloužena poutní mše sv. v kostele sv. Bartoloměje na Vráži.

- **Poutní mše sv. v Hýskově – 11. září**

V sobotu 11. září v 18.00 hod. bude sloužena poutní mše sv. v kostele Narození Panny Marie v Hýskově.

- **Poutní mše sv. v Nižboru – 11. září**

V sobotu 11. září v 16.30 hod. bude sloužena poutní mše sv. v kostele Povýšení sv. kříže v Nižboru.

- **Poutní mše sv. v rámci Národní pouti na Tetíně – 18. září**

V sobotu 18. září v 11.00 hod. bude sloužena poutní mše sv. ke sv. Ludmile na Tetíně. Hlavním celebrantem bude papežský legát. Přítomna bude lebka sv. Ludmily.

- **Modlitební společenství**

Setkání se koná ve čtvrtek:

- **8. 7. - modlitba s Biblií v Berouně na faře od 20 hod.**

- **19. 8. - modlitba s Biblií v Berouně na faře od 20 hod.**

Přímluvné modlitby je možno vložit v kostele do krabičky a na web farnosti. Děkujeme, modlíme se za vás. Srdečně vás zveme ke společné modlitbě. :-)

tým MS

Jan Franta tel. 605 983 228, Libuše Lukášová tel. 724 352 366, Vojtěch Malý tel. 735 077 381, Jan Marek tel. 732 541 409, Jana Cívínová tel. 721 120 926

„*Království Boží nezáleží v slovech, nýbrž v moci.*“ (1 Kor 4,20)

- **Modlitba růžence**

se koná **vždy v pátek** před večerní mší svatou v Berouně **od 17.25 do 17.45 hod.** a vede ji M. Žáčková. Úmysl modlitby je za kněze, farnost, Komunitní centrum sv. Ludmily na Tetíně a město Beroun.

- **První pátek v měsíci – 2. července a 6. srpna**

Od 17.00 hodin je možné v Berouně přijmout svátost smíření. Po večerní mši sv. u sv. Jakuba následuje adorace před Nejsvětější svátostí oltářní.

- **Volby do pastorační rady farnosti**

proběhly 12. – 13. 6. 2021. Voleno bylo 5 osob s tímto výsledkem:

1. Vašků Alois, Tetín - 102 hlasů
2. Průša Daniel, Beroun - 74 hlasů
3. Páleníčková Anne-Marie, Tetín - 69 hlasů
4. Kodras Pavel, Beroun - 68 hlasů
5. Lidmilová Lucie, Beroun - 66 hlasů

-
6. Šedivý Michal, Svatý Jan - 60 hlasů
 - 7.-8. Petřvalský Lukáš, Beroun - 59 hlasů
 - 7.-8. Ševčík Jiří, Svatý Jan - 59 hlasů
 9. Marek Jan, Beroun - 48 hlasů
 10. Altman Josef, Králův Dvůr - 47 hlasů
 11. Hofmeister Jan, Tetín - 44 hlasů
 12. Lukášová Libuše, Beroun - 38 hlasů
 13. Malý Vojtěch, Beroun - 25 hlasů

Kromě volených členů pastorační rady dále tvoří duchovní z farnosti, po jednom delegátu z Charity Beroun (P. Horák) a Katolické mateřské školy (J. Stielová) a dále členové jmenovaní duchovním správcem.

• **Předběžný harmonogram katechezí pro děti na faře v Berouně 2021-22**

den	čas	skupina	vede
středa	14.30 – 15.15	1) cca 6-8 let	Marie Rejsková
	14.30 – 15.15	2) cca 8-9 let (<i>1. sv. přijímání</i>)	Barbora Benešová
	15.30 – 16.15	3) cca 9-11 let	Marie Rejsková
	15.30 – 16.15	4) cca 12-14 let	Barbora Benešová

Zahájení výuky je plánováno na 15. září. Případné úpravy navrženého harmonogramu budou záviset na časových možnostech vyučujících a většiny přihlášených dětí.

Z programu Národní svatoludmilské pouti

17. 9. 2021 pátek

- 17.45 příjezd lebky sv. Ludmily na Tetín + modlitba za vlast
- 18.00 svatoludmilské nešpory (60 min.)
- 20.00 světová premiéra Oratoria sv. Ludmila – Beroun

18. 9. 2021 sobota

- 11.00 hlavní poutní mše sv.
- 18.00 odjezd lebky sv. Ludmily z Tetína
- 20.00 večerní koncerty
- 13.00 – 20.00 kulturní program v centru obce, trhy

Pódium u kostela sv. Jana Nepomuckého

- koncert souboru Hradišťan
- Divadlo Ká2 (Legenda o sv. Ludmile a sv. Václavu)
- prezentace: Cyrilometodějská stezka - informace o propojení Svatoludmilské stezky s Cyrilometodějskou stezkou. Trasa povede z Vranova u Brna na Levý Hradec. Vyznačení trasy letos předchází pěší pouť z Velehradu na Tetín, kam poutníci dorazí 18. 9. dopoledne.
- představení Angely (pantomima - V. Hybnerová a L. Kašiarová)

Nikdo není opuštěnější než andělé, strážci u nebeské brány. Trpělivě čekají, ale nikdo nepřichází. Ticho. Čas plyne. Jsou zbyteční. Musí se nějak zabavit. Přijďte se podívat na směs klišé různého druhu, na dvě cynické ženy, které se nebojí být patetické a sentimentální. Na dvě těla pod tíhou křídel, která by je měla povznést, ale nevíme kam.

Komunitní centrum sv. Ludmily

- vyhlášení celosvětového srazu Ludmil a Bořivojů (moderuje pan Ladislav Pecka - zastupitel obce Tetín, jeskyňář, průvodce po tetínských kostelech)
- Prezentace projektu Via Ludmila: cílem projektu je putování nejen po stopách sv. Ludmily, ale také po stopách Ludmiliných potomků rozesetých po mnoha

regionech České republiky i po mnoha evropských a dokonce i mimoevropských zemích. Zúčastní se také autor projektu Jan Drocár, který se dlouhodobě věnuje sestavování rodokmenů a nashromáždil mnoho poznatků o rodinách, v jejichž žilách koluje krev sv. Ludmily. Věříme, že se někteří z nich pouti zúčastní.

- Pásmo o sv. Ludmile: Ludmila - žena, matka, křesťanka, babička, panovnice. Téma statečnosti. Světice hluboce uznávaná a významná pro obě hlavní polohy křesťanství - nejen svou svatostí, ale i svým občanským životem. Dnešní doba přináší potřebu a otázky osobní statečnosti nejen na okraji křesťanství (tam kde se setkává, mnohdy krvavě, s jinými náboženstvími či nevěrou), ale i uvnitř, kde se víra setkává a utká sama se sebou (různé křesťanské církve, různé vyhraněné až neslučitelné postoje v rámci jedné církve); debaty se zúčastní Kristina Koldinská - právnička, F. S. Šimuniiová - abatyše česko-německého opatství, Mirei Ryšková - teoložka. Pořad moderuje Tomáš Petráček - katolický kněz a církevní historik
- tetínská schola
- zázemí pro poutníky

Kostel sv. Kateřiny

- místo klidu, smíření a odpuštění

Kostel sv. Ludmily

- vystavena lebka sv. Ludmily
- řeckokatolické zpěvy

Kostel sv. Jana Nepomuckého

- výstava

19. 9. 2021 neděle

- 11.15 - 12.00 – mše v kostele sv. Ludmily
- 12.00 – 20.00 – kulturní program centrum obce (obec) a trhy (obec)
- 12:00-13:00 – berounská kapela Bonbon (lidová hudba)
- 13:30-14:00 – Nasay Beat (rock)
- 14:30-15:00 – Tetínský Elvis (Rock and Roll)
- 15:30 – 16:30 – Pohodáři (country)
- 17:00 – 18:00 – M. Tauberová (Jazz)
- 14.30 – 17. 00 – vymetání půdy, malování M. Smetanové

Obec Tetín hledá dobrovolníky

V letošním roce se na Tetíně odehraje velká událost významná celonárodní akce, Národní svatoludmilská pouť, která proběhne ve dnech 18. až 19. 9. 2021. Akce se pořádá u příležitosti 1100 let od smrti první české kněžny a světice svaté Ludmily a v rámci Roku svaté Ludmily, který byl oficiálně zahájen na podzim 2020 v Senátu Parlamentu České republiky.

Na Národní pouti očekáváme velkou účast, a to až 10 000 osob. Na programu jsou kromě poutní mše i výstavy, přednášky, trhy, koncerty, divadla apod. Jako malá obec se Tetín snaží hledat pomoc s organizací, kde jen to je možné. Pomoc je potřebná především v oblastech poskytování informací poutníkům, poradatelská činnost, doprava (řízení dopravy), bezpečnost, zdravotnická pomoc apod.

Během celého poutního dne budou mít dobrovolníci zajištěno občerstvení včetně místa pro odpočinek, upomínkový předmět jako dar.

V případě zájmu kontaktujte Lenku Viezanovou, lenka.viezanova@tetin.cz, +420 725 569 180.

Červnové slavnosti - díky všem!

Milí farníci, rádi bychom jménem rodičů a biřmovanců poděkovali za pomoc, podporu a účast na agapé na farní zahradě i při udílení svátosti biřmování v neděli 6. 6. Slavnost se nebývale povedla, ač byl hlášen deštivý víkend, v sobotu přestalo pršet právě

na hodinu stavění stanů a v neděli vyšlo sluníčko s úderem posledních mocných

tónů páně varhaníka. A pak už jen samá pozitiva a Boží jistoty. Díky panu biskupu Wasserbauerovi za návštěvu a jáhnu Jiřímu Cikánkovi za přípravu biřmovanců. A kromě děků posíláme také pár fotografií, nejen z biřmování, ale také z prvního svatého přijímání v naší farnosti v neděli 20. 6. 2021.

-ivasku-

Koncert Pavla Helana v Berouně

– snad jsme snu blíže

Mladí Pavla Helana znají z celostátního setkání mládeže v Olomouci, nadšenci soutěží téměř vítěze z „Česko Slovensko má talent“, my starší z CD, v době covidové oslovil písní „Směj se očima“. Rádi bychom si jej užili naživo přímo u nás v kostele v Berouně. A koncert už je skoro skutečností!

Při hledání fotografie do zpravodaje jsem si pustila jednu z Pavlových písní při výše zmíněné soutěži a hádejte: evangelizace v přímém přenosu. Písnička o touze po aplikaci „i-Bůh“... Kdo neznáte, zkuste youtube: <https://youtu.be/lX65XE7ZUsw>.

Termín 17. října je s Pavlem Helanem domluven

Metropolitní kapitula u sv. Víta a spolek Člověk a Víra
pod záštitou kardinála Dominika Duky a zastupitele lit. m. Prahy Jana Wolfa
vás zvou na výstavu fotografií

KATEDRÁLÁ

A ŽIVÁ SETKÁNÍ 2020

od 26. 6. 2021
do 21. 7. 2021

Pražský hrad
Mladotův dům
Vikářská 37

OTEVÍRACÍ DOBA:
všední dny
11-15 hodin
víkendy a svátky
10-16 hodin
vstup zdarma

člověk
VÍRA

a malou dotaci jsme získali od MÚ Beroun, jednáme o spolupráci s Charitou Beroun, veškerou podporu přislíbila také místní organizace KDU-ČSL. Přesto bude pravděpodobně nutné vstupné.

Takže si pište do diářů: **17. 10. 2021. PŘIJĎTE, ZVĚTE, POJĎME DO TAK TROCHU JINÉ EVANGELIZACE.** (Snad tentokrát na rozdíl od divadélka, které se pro nemoc konat nemohlo, akci nepřekazí covid, dá-li aj Bůh.)

Za K-klub I.Va.

Římskokatolická farnost Sázava Vás zve na

SVATOPROKOPSKOU POUŤ NA OBNOVENÉ SÁZAVĚ

SOBOTA 3. 7. 2021 – MALÁ KNĚŽSKÁ POUŤ

8:30 poutní mše svatá a novokněžské požehnání
slouží P. Václav Šustr

10:30 slavnostní poutní mše svatá
slouží biskup Zdenek Wasserbauer, pomocný biskup pražský

19:00 pobožnost ke sv. Prokopovi

19:30 – 22:00 adorace

NEDĚLE 4. 7. 2021 – SLAVNOST SV. PROKOPA

8:30 poutní mše svatá farnosti Kolín
slouží otcové verbisté z Kolína

10:30 hlavní poutní mše svatá
slouží arcibiskup Charles Daniel Balvo, apoštolský nuncius v ČR

Římskokatolická farnost Sázava, Zámecká 75, 285 06 Sázava
P. Radim Cigánek, e-mail: radim.ciganek@centrum.cz

Nenápadná náhrobní deska

V kostele sv. Jakuba v Berouně najdeme různé náhrobní kameny či desky, některé dokonce s šlechtickými erby, některé s podrobnými nápisy tu v latině, tu v němčině, některé velmi umně vypracované, zkrátka mistrné kamenické práce. Jedna náhrobní deska je ale spíš nenápadná, jednoduchá, hladká a nápis na ní je stručný – vlastně je to pouhá jedna oznamovací věta. Kameník ji vytesal písmeny velké latinské abecedy (majuskulemi), a to ve třech velikostech, zato se příliš nezabýval mezerami mezi slovy a klidně je spojoval dohromady, což bylo ale často v dobových textech běžné. (Neexistovala žádná závazná pravopisná norma, která dnes mj. určuje „hranice slov v písmu“.) Ten nápis je kupodivu český:

TOTOMISTO GESTKPOCZE
STNOSTI POHRZBV RO
DV EISLOWSKEHO
ZWELEBENOASTA WENO

V současném pravopisu: „**Toto místo jest k počestnosti pohřbů rodu eislovského zvelebeno a stavěno.**“ Písmeny prostřední velikosti mistr kamenický označuje (trochu nedůsledně) začátky některých slov, největší písmena pak představují chronogram a skrývají letopočet 1728. (Tedy pravděpodobně, protože jako největší je třikrát označeno i dvojité W, ale v chronogramech se používala většinou jen písmena, jež byla symbolem římských číslic, a k těm W zrovna nepatří. Ale na druhou stranu – proč by byla zapsána jako největší? Ovšem pokud by ta W počítali dvakrát, tak by to bylo o patnáct let víc, tedy 1743.)

Kdo byli lidé z „rodu eislovského“ nebo raději z rodu Eislů? Nejprve jsem tentokrát hledala v publikaci **Beroun** (Nakladatelství Lidové noviny, Praha 2008). Autorem následujících úryvků je **Miloš Garkisch**, všechny citace pocházejí z 4. kapitoly *Beroun* v období 1618 – 1740.

„Mnoho významných předbělohorských měšťanských rodů během války z města zcela vymizelo a jejich místa zaujali noví měšťané, jejichž potomci se po následujících sto i více let udrželi na vrcholu městské hierarchie, jako byly rodiny Eislů či Preslů, v předbělohorském období takřka neznámé.“ (str. 144)

„V 18. století se majetek koncentroval v rukou stále menšího počtu vlastníků, prohlubovaly se majetkové rozdíly mezi měšťany a přibývali hospodářsky slabší měšťané, jejichž hlavním zdrojem obživy bylo pouze řemeslo. Z ekonomicky nejsilnějších měšťanů se postupně vydělila majetkově bohatá a společensky silná vrstva, která držela ve svých rukou správu města a jen nerada pouštěla mezi sebe další jedince. Členové těchto rodin byli navzájem propojeni různými pokrevními pouty v několika generacích, a tak se městská rada přes všechny příkazy nadřízených úřadů sestávala z řady členů spřízněných navzájem. Byly to především rodiny Preslů, Eislů a Wildtnerů, které v 18. století ovládly městskou radu.“ (str. 182)

„Po Janu Augustinovi Horčickém se na místě císařského rychtáře vystřídalo (...) několik berounských měšťanů, mezi kterými najdeme představitele bohatých rodů Preslů,

Eislů, Rudolfů a Řehořovských.“ (str.125) „Císařský rychtář jakožto nejvyšší představitel královské moci ve městě měl za úkol dohlížet na městskou radu, která k němu měla ‚náležitou šetrnost a respekt zachovati (...) a každého času ke knihám městským svobodný přístup propůjčiti‘. Jeho pravomoci stanovovala instrukce vydaná v roce 1651. Dohlížel na městskou administrativu a hospodářství. V jeho kompetenci byla především kontrola financí plynoucích do císařské pokladny, z nichž na prvním místě byl pivní ták, tedy daň odváděná z piva, dále spravoval případné odúmrti ve městě připadající na stát, do jeho pravomoci spadalo i řešení různých sporů, kde vystupoval jako veřejný žalobce.“ (str. 125)

„Prakticky trvale byli od 17. století ve vedení města angažováni zástupci dvou významných berounských rodů Eislů a Preslů, ať už na místech císařského rychtáře nebo radních. ... Radní i císařský rychtář pobírali za svou činnost plat, který do roku 1754 představovala částka 30 zlatých; od tohoto roku byl zvýšen na 50 zlatých.“ (str.170)

Vidíme, že rod Eislů byl v rámci Berouna mocný a vlivný. Jaké byly jejich majetkové poměry?

„Největší majetek vlastnili Jan Vilím Presl, Tomáš Cruciger, Adam Eisl a Alžběta Salátová, nejvyšší daň platil císařský rychtář Tomáš Cruciger (...)“ (str. 133)

Na berounském náměstí stál „dům Kulhánkovský (čp. 78), který ke svému domu U Černého orla (čp. 79) držel Adam Eisl.“ (str. 141) Tak vida, hned dva domy na náměstí, po třicetileté válce...

„V 17. století ... se postupně obnovovaly dvory a byly postaveny nové stodoly. Jejich rychlé obnovení bylo o to snazší, že většinou náležely do vlastnictví dobře situovaných měšťanů, jakými byli například císařský rychtář Tomáš Cruciger a Adam Eisl, pro které financování nových staveb nepředstavovalo velké zatížení.“ (str. 142)

„Při cestě do Hýskova stál Eislovský dvůr, zvaný též Zadní, s rozsáhlou zahradou a špýcharem.“ (str. 186) „Mezi nejbohatší berounské měšťany této doby můžeme dále počítat (...) Annu Kateřinu Eislovou, majitelku největší rozlohy orné půdy.“ (str. 181)

Z uvedených údajů je jasné, že Eislové byli bohatí, a proto vlivní. Dbali i na budoucnost svých potomků:

„Zprávy z první poloviny 17. století o studentech pocházejících z Berouna jsou skrovné, víme, že k dalšímu vzdělávání do jezuitské akademie nastoupili synové významných berounských rodin Jan Presl a Jan Vojtěch Eisl. Složitá situace většiny berounských měšťanů nedovolovala poskytovat jejich dětem vyšší vzdělání.“ (str. 150)

Děkan Josef Antonín Seydl se o rodu Eislů zmiňuje ve své Kronice královského města Berouna pouze několikrát, a to např. v souvislosti s šlechtickým rodem Strachovských.

Z toho rodu pocházela Anna Helena Kateřina. „Vdala se z Želkovic do Berouna za pana Jana Vilíma Presla, radního, 1669 dne 10. června. A ovdověvši 1680 dne 10. července, pojala 1684 druhého manžela v Praze pana Jakuba Štiku z Paseky (...) A podruhé ještě ovdověvši, pojala 1689 dne 20. září třetího manžela vdovce Adama Jiřího Eisla, císařského rychtáře v Berouně. S ním opět zplodila tři děti, jež jsou: a) Adam Jiří 1690 dne 20. března narozený, an pak 1743 dne 25. Juny, jsa na Zbraslavi cisterciákem, jakožto třicátý třetí opat zde zvolený, jakožto takový dne 21. října 1756 v Pánu zesnul; b) Antonín; c) Anna. A potřetí 1716 dne 9. října ovdověvši, 1728 dne 19. února smrtholka se k ní přitočivši, v rakvi na hřbitov uložila ji.“ (str. 158 - 159) Tak Anna Helena Kateřina tedy podle všeho v kostele neleží, hrobku asi stavěli až během roku. (Možná také až o patnáct let později...)

R. 1735 dne 22. září vypukl v Berouně veliký požár. Knězi Jiřímu Františku Procházkovi se již předem o tom požáru zdálo: „... čtrnácte dní prv, an takový měl sen, v neděli po Svatém Duchu v kostele při kázání předpověděl“ a pobízel Berounské k modlitbám, aby odvrátili neštěstí. „Ale co z toho medle pošlo? Samé ousměšky, obzvláště sobě takové z toho Antonín Jiří Eisl, radní, již na cestě z kostela ztrhl, řka: ‚Bodejť ten kněz nám bude na kazatelnici sny vykládati.‘“ (str. 149) Eisl asi nepatřil k příliš pokorným ovečkám. Navíc se zmíněný sen bohužel splnil a zničující požár město neminul. Většina domů lehla popelem, hořelo i v kostele, na náměstí se vařila voda v kašně.

A co o rodu Eislů napsal ve svých Pamětech královského města Berouna Josef Vávra?

Vraťme se na počátek 18. století. „Od konce války švédské město Beroun dlouho ještě trvalo v stavu bídném. Ještě r. 1715 bylo v městě jen deset domů z cihel a kamene stavěných, a sice dům Jana Jiřího Emericha u hořejší brány (č. 1, 2), dům Leopolda Masmüllera koláčníka (č. 35 v rynku), dům Antonína Krause (na rohu v rynku č. 47), radnice špatně krytá, dům Vojtěcha Davida mydláře (v rynku č. 83), dům Jana Šermessera (v rynku č. 84), dům Jana Jiřího Presla (č. 87), dům šlechtičny Častolárky (č. 89), dům Adama Eisla (u korun č. 90), dům Anny Heleny Eislové (č. 92). (str. 249) A o pár stránek dál uvádí, že „vznikly prudké různice v samé městské radě a urputný soud mezi primátorem Adamem Eisle a radním Matyášem Machonisem“. (str. 257) Zmiňuje se o vádách městské rady s berounskými kněžími i o sporu Eislů s městem o hranice lesních pozemků. Zdá se, že představitelé tohoto rodu jednali často – jak to jen nazvat? Tak třeba – jednali velmi pragmaticky, třebaže tohle slovo se ještě neužívalo.

Kdo z rodu Eislů je vlastně v našem kostele pohřben?

No to je také otázka, na kterou neznáme odpověď. Na náhrobníku nejsou jména. Pokud by hrobka pocházela z r. 1723, tak zřejmě všichni příslušníci rodu, kteří se odebrali na věčnost až od tohoto roku. Nemohl to být Adam Jiří, ten zemřel už r. 1716. Není to ani jeho syn Adam Jiří (1690 – 1756), ten byl jako opat Zbraslavského kláštera pohřben tam. Mohl by to být Antonín Jiří, druhý syn Adama Jiřího, který byl r. 1735 (v roce velkého požáru) berounským radním a pak i primátorem. Podle J. Vávry zemřel r. 1741, zanechal po sobě vdovu Annu Kateřinu, syny Antonína, Vavřince, Františka a Václava, čtyři dcery a hojné jmění. Jisté ovšem je, že se v kostele sv. Jakuba přestalo pohřbívat r. 1781, neboť tu prý už k tomu nebylo místo. *Lidmila Fričová*

Žehnání motorek na Vráži

Již III. ročník Žehnání motorek proběhl v květnu u kostela svatého Bartoloměje na Vráži. Opět se zde sjeli motorkáři z klubu na Zdejcíně u Berouna pod vedením motorkáře a starousedlíka z Vráže Martina Špírka. Sjelo se zde letos o trochu méně strojů než minulý rok, zřejmě kvůli pandemii, ale i tak

jsem napočítal přes 50 motorek.

Žehnání započal již zesnulý P. Josef Moulík z Loděnice, který byl požádán přímo motorkáři a rád se tohoto úkolu zhostil; tentokrát se obřadu ujal premonstrát P. Norbert F. Vehovský z farnosti Rudná-Tachlovice, který přijel symbolicky na svém skútru ke kostelu.

Před samotným požehnáním ještě proběhlo žehnání pamětních samolepek, které byly po obřadu všem účastníkům rozdány.

I když mezi motorkáři asi byl z farníků, kteří navštěvují pravidelně bohoslužby, jen jeden jediný, bylo cítit, že tato parta lidí vnímá obřad jako zavazující a povinný, aby se na silnici chovala s pokorou a ohleduplností k dalším účastníkům silničního provozu. Proto zřejmě i tentokrát opět přijeli, aby si to uvědomili. P. Norbert též zařadil

vzpomínku na ty, kteří na cestách zahynuli. Všem přál šťastný návrat domů. Pak přišlo samotné žehnání, svícenou vodou byla skropena ne jen motorka, ale i její „vodič“.

A jak se na konec takové akce sluší, jela se spanilá jízda po berounském kraji v motorkářské slavné „dvojstopé koloně“.

Ať je Pán chrání na cestách i mimo ně!

Alois a Iva Vašků

PĚŠÍ PUTOVÁNÍ KE CTI SV. LUDMILY
po Cyrilometodějské stezce

Velehrad - Tišnov 9. - 13. června 2021	Tišnov - Sázava 10. - 17. července 2021	Sázava - Tetín 13. - 18. září 2021
--	---	--

ROK SV. LUDMILY 2021

TETÍN SÁZAVA TIŠNOV VELEHRAD

Přihlášky a další informace
www.pout.eu

Cyrilometodějská
stezka
www.cyml-methodius.cz

SVATÁ
LUDMILA
www.svataludmila.cz

Ultreia
www.ultreia.cz

DEVATERO PRO RODIČE

Zážitkově vzdělávací kurz
o výchově dětí předškolního věku

KDY: od 6. října do 8. prosince 2021
devět lekcí ve středu od 18.30 do 20.30 hodin

KDE: Křesťanská psychologická poradna
Thákurova 3, Praha 6

CENA: 1 350 Kč pro jednotlivce
2 200 Kč zvýhodněná cena pro pár

LEKTORKA KURZU: Ing. Stanislava Hrušková, Ph.D.

Kapacita kurzu je omezena

Přihlašování prostřednictvím formuláře
<https://pastorace.apha.cz/formulare/devatero-pro-rodice-prihlaska>

Arcibiskupství pražské
Pastorační středisko – Centrum pro rodinu
Thákurova 3, 160 00 Praha 6
tel.: 220 181 777, e-mail: cpr@apha.cz
www.apha.cz; www.manzelstvi.cz

MANZELSTVI.CZ

NÁRODNÍ SVATOLUDMILSKÁ POUŤ TETÍN

18.9.2021

11.00 Slavnostní bohuslužba celebrowaná papežským legátem
13.00 Bohatý celoodpolední program pro celé rodiny
20.00 Večerní koncerty

Přijďte si společně připomenout převratné události,
které měly vliv na vznik české státnosti.
1100 let od úmrtí sv. Ludmily, babičky sv. Václava,
z rodu Přemyslovců.

VÍCE INFORMACÍ NA
www.capep.cz/1100-let-od-nucadnicke-smrti-svate-ludmily

Pořadatelé

Hlavní mediální partneři

Dárci a sponzoři

Akce se koná díky finanční podpoře

Modlitba měsíce

- Společný úmysl apoštolátu modliteb na prázdniny:

Děkujeme za prázdniny a dovolené a prosíme za všechny, kdo potřebují oddech; ať přijmou k odpočinku i Ježíšovu nabídku: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“ (Mt 11,28)

Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24/5, 266 01 Beroun

tel: 311 621 964, e-mail: farnost.beroun@centrum.cz; www.farnostberoun.cz

Bohoslužby:	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
BEROUN	10.00	19.30	18.00	8.00	8.00	18.00	
KRÁLŮV DVŮR	8.00						
SV. JAN	8.00						
LODĚNICE	9.30						
CHYŇAVA	11.15						
TETÍN	11.15						
NIŽBOR							16.30
VRÁŽ							18.00*

* 1. sobotu v měsíci bohoslužba slova; rovněž 17. 7.

Kontakty:

P. Petr Bouška, administrátor

e-mail: petr.bouska@centrum.cz

mobil: 608 524 408

P. Petr Blecha, farní vikář

e-mail: deserto@tiscali.cz

mobil: 723 183 758

*

Lukáš Petřvalský, titulární varhaník

e-mail: lucas.petrvalsky@hotmail.com

mobil: 724 219 745

duchovní vypomáhající ve vikariátu

P. Josef Jonáš, výpomocný duchovní

e-mail: josef.jonas@web.de

mobil: 775 271 756

Ondřej Mrzilek, jáhen

e-mail: ondrej.mrzilek@seznam.cz mobil:

732 281 293

Jiří Cikánek, jáhen

e-mail: jiri.cikanek@seznam.cz

*

Pavel Kodras, stavební technik vikariátu

e-mail: pavel.kodras@apha.cz

mobil: 602 465 797

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník Římskokatolické farnosti Beroun
Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky
„Dotazy a příspěvky“ v kostele, v elektronické podobě na e-mail: red.tym@seznam.cz.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.farnostberoun.cz.

Příspěvek dobrovolný, č. ú. farnosti Beroun: 361 038 389 / 0800